

Arrest

nr. 186 846 van 16 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. LEFEVERE, die *loco* advocaat T. VAN GESTEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp X, gelegen in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar. U bent Pashai van etnische origine. U ging tot en met de zevende graad naar school en u bent ongehuwd.

De taliban kwam regelmatig bij u langs. Ze wilden dat uw broer, een soldaat bij het Afghaanse leger, zich bij hen zou aansluiten. Op een dag ontving uw vader een dreigbrief waarin stond dat ofwel zijn zoon die bij het leger was, ofwel zijn andere zoon, u dus, zich bij de Taliban moet aansluiten. Om veiligheidsredenen besloot u naar Khewa te verhuizen bij uw oom langs moederszijde. Een week later kwam de Taliban opnieuw naar het huis van uw vader. Ze sloegen uw vader en zeiden dat het de

laatste bedreiging was. Uit vrees voor de Taliban, beslisten uw vader en uw oom dat u Afghanistan moest verlaten. Uw oom organiseerde voor u de reis naar België. Op 11 september 2016 bent u in België aangekomen waarna u op 16 september 2016 asiel aanvraag. U zou drie maand over uw reis gedaan hebben.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), twee foto's van uw broer, drie legercertificaten van uw broer, een dreigbrief van de taliban, een brief van de dorpsoudsten en uw Belgisch identiteitsdocument (attest van immatriculatie neer.

B. Motivering

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 16/11/2016, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Amla, district Dara-i-Nur, provincie Nangarhar.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 10 november 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u op 1 oktober 2015 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij er bewezen wordt dat u minimum 21,3 jaar oud moet zijn, maar waarschijnlijk nog ouder bent. Nochtans verklaarde u bij uw asielaanvraag in België een leeftijd te hebben van zestien jaar (Inschrijvingsformulier DVZ). Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Toen u tijdens het gehoor bij het CGVS op 16 november 2016 geconfronteerd werd met uw foutieve verklaringen inzake uw leeftijd, verklaarde u dat de mensen in het park u hadden aangeraden om u als minderjarige voor te doen, aangezien u dan niet teruggestuurd zou worden (CGVS, p. 4). Hieruit blijkt dat u reeds van in het begin van de procedure de asielinstanties heeft pogen te misleiden. Deze poging tast de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan.

Naast uw foutieve verklaringen inzake uw leeftijd, moet ook worden opgemerkt dat u allerminst geloofwaardige verklaringen aflegt over uw profiel als schoolgaande jongeman in Dara-i-Nur die zijn vader bijstond op de landbouwvelden. Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat uw familie landbouwgrond bezit (CGVS, p. 7) en dat u uw vader hielp bij het bewerken van de velden (CGVS, p. 11). Wanneer er gevraagd wordt welke gewassen er worden geteeld op deze velden, zegt u klaver voor de koeien, tarwe en maïs (CGVS, p. 11). Bij de vraag naar meer verduidelijking over de zaai- en oogsttijden van zowel tarwe als maïs, geeft u echter weinig aannemelijke en uiterst oppervlakkige antwoorden. Zo wordt tarwe volgens u in de zomer gezaaid, de maand kent u niet (CGVS, p. 11). Opmerkelijk antwoord aangezien de info in het administratief dossier aantoonde dat tarwe in Nangarhar in oktober en november – de herfst dus – wordt gezaaid. Geoogst wordt tarwe volgens u – vanzelfsprekend – wanneer het klaar is (CGVS, p. 11). Meer exacte info kan u niet geven (CGVS, p.

12). Over de teelt van maïs weet u zodoende nog minder te vertellen, namelijk niets (CGVS, p. 12). Voor iemand die beweert uit Amla te komen en aanhaalt zijn vader te hebben geholpen op de landbouwgronden, is het frappant dat u niets kan zeggen over de zaai- en oogsttijden van de gewassen die nota bene op uw familiale velden stonden.

Vervolgens bent u onvolledig en foutief wanneer u gevraagd wordt naar de scholen in Amla. Zo is het vreemd dat u niet aanhaalt dat er recentelijk, volgens de info in het administratief dossier in 2013, nog een nieuw schoolgebouw werd gebouwd voor de jongens in Amla (CGVS, p. 7). U haalt zelfs aan dat de jongens steeds les hebben gekregen op dezelfde plaats (CGVS, p. 7-8), terwijl de info duidelijk stelt dat de jongens in Amla voor de bouw van het nieuwe gebouw les volgden in de meisjesschool, in de namiddag. Het is pas sinds de bouw in 2013 dat jongens over een eigen schoolgebouw beschikken. Ook wanneer wordt gepeild naar reconstructieprojecten in uw regio, vernoemt u de bouw van deze schoolgebouwen niet, wat uiterst merkwaardig is (CGVS, p. 14). Ook al beweert u zelf steeds naar het lyceum in Dar-i-Nur naar school geweest te zijn, toch mag er worden verwacht dat u meer recente info zou kunnen geven over het nieuwe gebouw en deze zou kunnen beschrijven. De vaststelling dat u zowel geen info kan geven over het telen van gewassen, als over de bouw van een school in uw regio, ondermijnt ten stelligste uw profiel van een jongeman uit Dar-i-Nur te zijn die naar school ging en in tussentijd ook zijn vader bijsprong bij het telen van gewassen.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat uw geografische kennis over uw geboortestreek nihil is. Nochtans beweert u heel uw leven in Amla, district Dara-i-Nur, te hebben gewoond en tijdens de schoolvakanties en vlak voor uw vertrek bij uw oom in het district Khewa te hebben verbleven (CGVS, p. 5). Het is dan ook uiterst merkwaardig dat u, volgens de kaart in het administratief dossier, nabijgelegen dorpen rond Amla niet schijnt te kennen of foutief situeert. Zo blijkt u nog nooit te hebben gehoord van de nabij gelegen dorpen Shenari en Kotaka (CGVS, p.16). Over Najaran haalt u aan dat deze benaming gewoon timmerman betekent, zonder te weten dat het een dorp is (CGVS, p. 16). Nochtans ligt dit dorp volgens de kaart in het administratief dossier vlak naast het door u gekende Janjapur (CGVS, p. 28). Even frappant is dat u Monjena na Qala Shahi situeert als eerste dorpen na Amla richting districtscentrum (CGVS, p. 29), terwijl op de kaart duidelijk te zien is dat Monjena voor Qala Shahi ligt ten opzichte van Amla. Nallawa, een ander dorp in uw regio, situeert u dan weer foutief boven het districtscentrum (CGVS, p. 28), terwijl dit dorp ten westen van Amla en het districtscentrum ligt, in de richting van Laghman. Vreemd is ook dat u aangeeft het verafgelegen Bamba Kot te kennen (CGVS, p. 29), maar van het iets dichterbij gelegen Sagi nog nooit heeft gehoord (CGVS, p. 16). Zeer opmerkelijk is ook dat uw geografische kennis schijnt op te houden aan uw districtsgrens, terwijl u wel aanhaalt de schoolvakanties steeds bij uw oom in het district in Khewa (Kuzkunar) te hebben doorgebracht (CGVS, p. 5). Dorpen net over de grens van Dara-i-Nur met Khewa, zoals Atawor (CGVS, p.16), Sorach Qala (CGVS, p. 28), Sor kham (CGVS, p. 28) en Puli Kalay (CGVS, p. 28) zeggen u namelijk niets. Van Puli Kalay beweert u dat dit Janjapur moet zijn en dat dit boven Bonta Bazar en onder het districtscentrum ligt (CGVS, p.28). Puli Kalay ligt volgens de kaart in het administratief dossier echter net over de grens met Khewa, de tegenovergestelde richting uit van Amla naar Janjapur. Van Sor kham zegt u dan weer dat het Surach moet zijn, wat zich volgens u net onder de schrijn van Amla bevindt (CGVS, p. 28). Sorach Qala en Sor kham liggen echter eveneens in Khewa, net onder de grens met Dara-i-Nur.

Vervolgens wordt vastgesteld dat ook uw kennis over uw ruimere regio beperkt is, zeker voor iemand die heel zijn leven daar heeft gewoond, beweert tot de zevende graad naar school geweest te zijn en aanhaalt onder meer geografie en geschiedenis te hebben gestudeerd (CGVS, p. 6 & p. 30). Zo heeft u geen weet dat het district Khewa ook gekend is onder een andere naam, namelijk Kuzkunar (CGVS, p. 10). Van iemand die in de buurt van het district Kuzkunar woont en er bovendien zijn schoolvakanties doorbracht (CGVS, p.5 & p. 10), mag nochtans worden verwacht dat die de beide benamingen voor het district kent. Kuzkunar of Khewa vernoemt u dan weer niet als district dat u moet passeren om naar Jalalabad te gaan, terwijl u wel het verder gelegen Beshood noemt (CGVS, p. 13). Frappant is ook dat u enkel het district Khewa of Kuzkunar opnoemt als grenzend district aan Dara-i-Nur (CGVS, p. 15), terwijl u wel aanhaalt dat u denkt dat de provincies Kunar en Laghman aan Dara-i-Nur grenzen, samen met het door u foutief genoemde Nuristan (CGVS, p. 15, map administratief dossier). Wanneer u dan uitdrukkelijk wordt gevraagd naar aangrenzende districten van Laghman en Kunar, zegt u dat Kashmand een district van Laghman is. Van Kunar kan u geen district opnoemen (CGVS, p. 29). Kashmund is echter geen district van Laghman. Over Mehtarlam, volgens de info in het dossier de hoofdstad van de provincie Laghman, vraagt u zich af of deze plaats in Dara-i-Nur is (CGVS, p. 20). Tot slot moet worden opgemerkt dat het hoogst vreemd is dat u het antwoord schuldig moet blijven op de vraag welke provincies tussen uw geboortedorp en de hoofdstad van Afghanistan liggen (CGVS, p. 15). De baan van Dara-i-Nur naar Kabul doorkruist namelijk maar één provincie naast Nangarhar en Kabul zelf, en dat is het door u gekende Laghman. Van iemand die beweert tot de zevende graad naar school te zijn geweest, mag verwacht worden dat die de hoofdstad van zijn land kunt situeren, ook al beweert die er nooit geweest te zijn.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen weet heeft van grote gebeurtenissen of gebeurtenissen die de laatste jaren in Dara-i-Nur zijn gebeurd. Zo bevestigt u dat er inderdaad lang geleden overstromingen hebben plaatsgevonden en dat uw moeder u hierover heeft verteld (CGVS, p. 14). Maar recentelijk heeft u er geen idee van of er grote overstromingen hebben plaatsgevonden in Dara-i-Nur. Uit beschikbare informatie blijkt nochtans dat er in 2012 een grote overstroming moet plaatsgevonden hebben in uw regio, waarbij heel wat gewassen werden vernield en ook een familie uit Dara-i-Nur gewond raakte omdat hun dak was ingestort. Ook bent u niet op de hoogte van recente aanslagen in Dara-i-Nur. Opnieuw haalt u een voorbeeld van lang geleden aan, maar weet u niet dat er in 2013 nog een door de bevolking mee betaalde dam werd opgeblazen waardoor 200 gezinnen zonder elektriciteit kwamen te zitten (CGVS, p.14). Het mag verbazing heten dat een inwoner niet op de hoogte zou zijn van deze gebeurtenissen die toch een grote impact moeten hebben gehad op de inwoners van Dara-i-Nur.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u slechts zeer beperkt op de hoogte blijkt van de politieke situatie in uw beweerde regio van herkomst. Zo is het hoogst vreemd dat u zich niet meer kan herinneren wanneer exact de jongste presidentsverkiezingen plaatsvonden. De presidentsverkiezingen vonden namelijk in 2014, een jaar voor uw vertrek plaats. Bovendien stroken uw verklaringen inzake de stembureaus niet met de info in het administratief dossier. Gevraagd naar waar de inwoners van Amla hun stem konden uitbrengen bij deze verkiezingen, haalt u aan dat dit in de jongensschool kon (CGVS, p. 20), terwijl de info aantoonde dat dit in de meisjesschool was. De vaststelling dat u als gestudeerde jongeman vage en foutieve informatie weergeeft over de verkiezingsprocedure van 2014 in Amla ondermijnt nog maar eens uw verklaringen in Amla te hebben verbleven van aan uw geboorte tot uw vertrek drie maand voor uw aankomst in België, medio zomer 2015 (verklaring DVZ, dd. 24/03/2016, vraag 31).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dar-i-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 16 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd zowel in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 18 & p. 30). U werd

er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. Er kan dan ook geen waarde worden gehecht aan de taskara die u neerlegt en aan de brief van de dorpsoudsten. De neergelegde foto's en de drie legercertificaten van uw broer zeggen bovendien ook niets over uw identiteit en bevatten dan ook geen aanwijzingen over uw recent verblijf, net zoals de brief van de Taliban geen aanwijzingen over uw recent verblijf bevatten, zodat ze in geen geval afbreuk zouden kunnen doen aan de motieven van de negatieve beslissing. Het Belgische attest van immatriculatie is geen Afghaans document en bewijst dus allerminst uw afkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Dat de bestreden beslissingen niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed;

Dat daaruit geenszins een afweging blijkt tussen de belangen van verzoeker enerzijds en van de Staat anderzijds;

Terwijl het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en dat integendeel de schade die aan verzoeker zou berokkend worden enorm is;

Dat bijgevolg bovenvermelde bepaling is geschonden bij gebreke aan afdoende motivering;

En terwijl

- de middelen tegen de overwegingen in hun geheel genomen
- en artikel 62 van voormelde Vreemdelingenwet
- en de rechtspraak van de Raad van State (dd. 25 september 1986 nr. 26933)
- en artikel 8 juncto artikel 14 van het Europees Verdrag van de Rechten van de mens;
- en artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

stellen dat de motivering in feite en in rechte afdoende moet zijn, en dat uit alle motieven zelf moet blijken dat de Overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen;

Doordat de Commissaris-generaal de aanvraag van verzoeker ongegrond verklaart, nu verzoeker er niet in geslaagd zou zijn om zijn **vrees voor vervolging in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie** of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken;

Dat meer bepaald de Commissaris-generaal geen geloof hecht aan de verklaringen van verzoeker aangaande zijn verblijf in Afghanistan;

Aangaande de leeftijd van verzoeker werd er reeds opheldering verleend tijdens het verhoor bij het Commissariaat Generaal;

Er mag hierbij uiteraard niet uit het oog verloren worden dat verzoeker traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt in zijn thuisland en dat hij zeer bang is om terug te moeten keren;

Vervolgens oordeelt de Commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk zou maken zijn vader op het land te hebben geholpen en in Dara-i-Nur naar school te zijn geweest;

Nochtans heeft verzoeker hier niet over gelogen;

Verzoeker is uiteraard in zijn geboortestreek naar school geweest en heeft zijn vader geholpen bij het bewerken van de landbouwgronden;

Verzoeker kon niet alle vragen aangaande de kaart van Afghanistan beantwoorden, doch verzoeker bleek wel kennis te hebben van de hem omliggende dorpen, zij het niet allemaal;

Er weze herhaald dat verzoeker in zijn land traumatische gebeurtenissen heeft meegemaakt;

Dat de verklaringen van verzoeker dan ook wel degelijk geloofwaardig en plausibel zijn;

De verklaringen van verzoeker kunnen bovendien zonder meer een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (Hathaway, J., *The law of refugee status*, Buttersworths, Toronto-Vancouver, 1991,; 84)

De verklaringen van verzoeker zijn bovendien zonder meer coherent en plausibel en niet in strijd met de algemeen bekende feiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer le statut de réfugié*, 1979, nr. 205)

Bovendien kan de juistheid van alle aangehaalde feiten niet meer met zekerheid worden vastgesteld, waardoor de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker van die aard is dat minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer le statut de réfugié*, 1979, nr. 203-204)

Doordat de Commissaris Generaal eveneens van oordeel is dat aan verzoeker het **subsidiair beschermingsstatuut** niet kan worden verleend, nu er geen reëel risico zou bestaan op ernstige schade voor verzoeker;

Dat de Commissaris Generaal hiertoe evenwel geen enkele motivering geeft;

Terwijl overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet ernstige schade bestaat uit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict;

Dat uit de Memorie van Toelichting bij de Wet blijkt dat het voldoende is dat wordt aangetoond dat de algemene situatie bedreigend is voor de gehele bevolking van een land, aangezien de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu;

Het begrip willekeurig geweld wijst verder op een algemene situatie en is niet verzoenbaar met het feit dat wie zich hierop beroept zou moeten aantonen dat zij persoonlijk een reëel risico zou lopen;

Dat de veiligheidssituatie in Afghanistan zeer ernstig is;

In de beslissing meldt de Commissaris-generaal zelf dat er recent nog een aanslag plaatsvond in Dara-i-Nur, waarbij een dam werd opgeblazen; (zie stuk 1, p. 3)

De situatie is voor verzoeker dan ook zeer onveilig;

Dat de bestreden beslissingen derhalve niet of althans onvoldoende met redenen zijn omkleed;

Zodat die motieven niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel, en op onevenredige wijze de ingeroepen rechten van verzoekster aantasten, en in verdere orde haar leven en haar vrijheid in gevaar kunnen brengen;"

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van *"de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens"*.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Doordat de Commissaris Generaal stelt dat in het kader van de asielaanvraag niet kan besloten worden tot het bestaan van een vermoeden van een gegronde vrees voor een vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie;

Terwijl de bestreden beslissing nalaat de passende belangenafweging te maken en er geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen;

Dat uit uniforme informatie blijkt dat de mensenrechten in Afghanistan op grote schaal worden geschonden;

Dat bij een terugkeer naar zijn land verzoeker het slachtoffer zal worden van gewelddaden, folteringen, martelingen en zelfs het risico loopt door de taliban te worden opgepakt, gefolterd en vermoord;

Dat zulks indruist tegen de principes van een rechtstaat en in het bijzonder tegen de fundamentele rechten van de mens;

De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 3 en artikel 14 van het EVRM;

Dat verzoeker dan ook wel degelijk zijn land verliet uit vrees voor vermelde vervolgingen, zoals bedoeld in artikel 1 § A lid 2 van de conventie van Genève van 28 juli 1951;"

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden leeftijd, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid, (ii) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het dorp Amla, district Dara-i-Nur, provincie Nangarhar tot drie maanden voor zijn aankomst in België gelet op (a) de ongeloofwaardigheid van zijn profiel van schoolgaande jongeman die zijn vader bijstond op de landbouwwelden, (b) zijn gebrekkige en foutieve verklaringen over de scholen in Amla, (c) zijn gebrekkige geografische kennis van zijn beweerde regio van herkomst, (d) zijn gebrekkige kennis over recente gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst, en (e) zijn gebrekkige kennis van de politieke situatie in zijn beweerde regio van herkomst, (iii) bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen die er zich zouden hebben afgespeeld, en (iv) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Verzoekers algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in*

concreto aan te tonen waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed.

Waar verzoeker meent dat kennis had van de omliggende dorpen zij het niet allemaal, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal zonder evenwel de motieven in de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Verzoeker slaagt er dan ook geenszins in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Dara-i-Nur, provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Nangarhar, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER